

[Juul.]

i Dag, at Venstres Minister dengang var imod at give flere Penge ud til det Formaal fra Statens Side, saa er det muligt, at det er rigtigt, men jeg vil da tro, at Venstres Minister paa det Punkt havde været rede til at bøje sig for et Folketingsflertals Ønske.

Jeg maatte faa det Indtryk af, hvad det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) udtalte, at han var blevet lidt altereret over mine Bemærkninger, og det kan jeg egentlig ikke forstaa, fordi det ærede Medlem selv, da han havde Ordet, gjorde sig til Talsmand for akkurat den samme Indstilling, som jeg gav Udtryk for. Det ærede Medlem sagde, at vi havde ikke faaet vort Ønske opfyldt, vi vilde gerne have noget mere, men det var dog en fremstrakt Haand, og den tog vi imod. Nej, jeg tror, det ligger saadan for det ærede Medlem, at naar han er blevet altereret, er det ikke paa Grund af mine Bemærkninger, men paa Grund af hans egen Stilling, fordi han nu skal til at rende fra den faktiske Indstilling, han har.

Det ærede Medlem siger, at min Agitation stiler imod, at Staten skal overtage Privatbanerne. Ja, det ved jeg ikke; jeg nævnte, at den Fordeling, vi foreslaar fra Venstres Side, var den rette Fordeling mellem Staten og Kommunerne, og jeg vil fremdeles tro, at Privatbanerne kan drives billigere ved privat Drift end ved Statsdrift.

Til Slut finder det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sig foranlediget til at kritisere, at vi, hvis vi faar vort Forslag forkastet, tager det næstbedste. Det vil jeg dog mene er en ejendommelig Kritik. Vil det sige, at det ærede Medlem er indstillet paa at føre Politik under den Form, at hvis man ikke kan faa sin Vilje fuldt ud, slaar man ganske simpelt Spillet over Endé? Det maa jo være Følgen, men det gør vi ikke; vi fører Realitetspolitik, og vi tager det, vi kan opnaa paa den her foreliggende Basis, og jeg vil anbefale det ærede Medlem, for at han kan faa Fred i sit Sind, at han gaar sit Hjertes Vej. Det er nemlig den Vej, jeg anviser, og jeg anbefaler det ærede Medlem at følge mig paa den Vej. Saa faar han Fred i sit Sind.

Formanden: Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Horn): Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem Hr. Juul opmærksom paa, at det forrige Udvalg var naaet saa langt i sit Arbejde, at vi alle var klar over, at den daværende Trafikminister, det ærede Medlem Hr. Elgaard, ikke kunde

pine Venstres Finansminister til at lægge flere Penge paa Bordet. Det ærede Medlem Hr. Elgaard ved og kan bekræfte, at jeg gentagne Gange paa mit Partis Vegne sagde: Ministeren kan faa denne Lov med hjem til Sommerferien, hvis han ønsker det, vort Parti er rede til at acceptere Lovforslaget, som det er forelagt, fordi vi erkender, at Statens finansielle Forhold er saadan, at Forslaget maa tages og Kommunerne maa prøves, om de staaer bagved. Socialdemokratiet staaer paa samme Standpunkt nu, som vi stod paa dengang. Vi har ikke forandret vor Mening.

Rasmussen (Gylling): Det er mere et Par enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og Ministeren, der kalder mig frem, end det er det ærede Medlem Hr. Juuls Forsøg paa at være Lægprædikant, som anbefaler Fred i Sind og alt det, der hører til. Det ærede Medlem er selv i en meget vanskelig Situation. Han ved meget godt, at Forholdet var og er dette, at Venstres tidligere Trafikminister er enig med Flertallet i det Synspunkt, vi har, og i Vedtagelsen af det Lovforslag, som her drøftes, og naar det ærede Medlem Hr. Juul fremdeles fremsætter saadanne mærkværdige Betragtninger om Fred i Sind og om at „rende“, bliver Resultatet i alt Fald det, at det ærede Medlem, fordi han staaer betydeligt længere tilbage end jeg, naar vi begynder Løbet, maa anstrenge sig mere end jeg for at naa samme Maal.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) siger, at Kampen staaer i Dag mellem Biler og Baner. Jeg synes ikke, det er den rette Udtryksform, for der skulde jo ikke være Tale om en Kamp om, hvem der kan staa sig og hvem der er den stærkeste i den Konkurrence, der uden Tvivl er til Stede, men vi skulde gerne gennem en rimelig Lovgivning give Mulighed for en fri Udvikling af begge Dele. Det forekommer mig, at den højtærede Minister i Dag gav Udtryk for et meget ensidigt Synspunkt paa dette Omraade. Den højtærede Minister synes at tro, at det nuværende Trafikudvalg, som jeg har den Ære at være Medlem af, skulde være af den Mening, at det var muligt at fremsætte en enig Udtalelse, som gav Ministeren Ret i den Hovedbetragtning, at Staten skal gribe meget stærkt ind i den kommende Trafikordning, baade med Hensyn til Kørsel med Lastbiler, Rutebiler o. s. v. Jeg har den Opfattelse, at der inden for dette Udvalg findes ganske forskellige Opfattelser af den Ting, og min Opfattelse er i hvert Fald den, at der bør